

PILDA de milostenie fara bani

Într-o școală de la țară, la ora de religie, un copil 1-a întrebat pe preot, care le vorbea despre milă, ca despre prima virtute pe care trebuie să o avem neapărat ca să ne mântuim. - Părinte, dar eu, care sunt sărac și nu am ce dăru, cum să fac eu milostenie? Dacă aș avea și eu mai mulți bani, aș da cu dragă inimă, dar așa...

- Fiule, nu asta înseamnă milă. Uite, de exemplu, ieri dimineață, plecând cu treburi, am văzut-o peste drum pe mama ta, ieșind din curte și ajutând până acasă o bătrână, ce se ostenea cu o legătură de lemne. Mai târziu, am zărit-o iarăși îndrumând un călător ce se rătăcise și, chiar dacă nu 1-a putut ospăta, un sfat bun și o cană cu apă rece s-au găsit și pentru el. Când vecina de alături a plecat în târg cu treburi, i-a lăsat în grijă copilul cel mic. Spre seară, când doi săteni se certau în drum, a ieșit și, cu vorbe frumoase, i-a împăcat. Vezi tu, acum, ce este mila? Chiar dacă nu ai bani să dai și celorlalți, nimic nu te împiedică să-i ajuți cu atât cât poți. Nu trebuie să dai din buzunar, ci din suflet. "Cu un bănuț dăruit, poți cumpăra cerul.

Nu fiindcă cerul ar fi atât de ieftin, ci fiindcă Dumnezeu este atât de plin de iubire. Dacă n-ai nici măcar acel bănuț, atunci dă un pahar cu apă rece!" (Sfântul Ioan Gură de Aur)